

Tot esperant un nou Divendres Sant

Un any després de la signatura de l'Acord de Belfast, els unionistes no deixen funcionar el govern de l'Ulster si l'IRA no lliura les armes. Però Londres voldria que la incertesa no s'allargués més enllà del 2 d'abril.

Ewin Maley és un dels periodistes més experts en IRA que hi ha, i la seva veu sempre és escoltada pels mitjans de comunicació, tan unionistes i lleialistes (pro-britànics) com nacionalistes i republicans (pro-irlandesos). Però la setmana passada, en una entrevista a la BBC, amb un "no ho sé" impotent va reflectir clàssicament la incertesa total que regna a Irlanda del Nord sobre el futur del procés de pau.

De l'Acord de Belfast, signat el Divendres Sant de l'any passat, se n'ha complert la creació de l'Assemblea d'Irlanda del Nord i l'elecció dels seus membres, el progressiu alliberament dels presos, dels grups armats en treva reconeguda, pel govern britànic, més l'estructuració del govern d'Irlanda del Nord i del Consell de Ministres Nord-Sud de l'illa. Però la part més important, l'entrada en funcionament d'aquest govern, roman aturada. Els unionistes de David Trimble, majoritaris a l'Assemblea, no volen que el govern sigui operatiu fins que l'IRA no lliuri les armes. Contràriament, tant aquest grup com el seu braç polític, els republicans del Sinn Féin (SF), recorden que l'Acord no considera el decomís de les armes una condició *sine qua non* perquè pugui funcionar el govern de l'Ulster.

De moment, ja han passat dues "dates límit" perquè el govern comenci a actuar, i no s'ha avançat gens. Per al Divendres Sant, dia 2 d'abril, un any després de la signatura de l'acord de pau, hi ha fixada

ARXIU EFE

Enterrament de l'advocada nacionalista Rosemary Nelson. La mort d'aquesta defensora dels drets dels catòlics ha refermat la posició del Sinn Féin que es queixa que només s'insisteix en les armes de l'IRA, "que callen", i no en les dels grups lleialistes, que són les que continuen matant.

la tercera data límit. I aquesta volta Londres i Dublín volen que sigui la definitiva. Aquests dies, la secretària d'estat per Irlanda del Nord, Mo Mowlam, més el primer ministre anglès, Tony Blair, i el primer ministre irlandès, Bertie Ahern, pressionen del tot unionistes i republicans perquè arribin a un acord, i com més aviat millor, perquè s'acosta l'època de les marxes protestants pels carrers catòlics i la campanya dels comicis europeus, i encara es podria embolicar més la situació. Hi ha analistes que mostren optimisme, perquè l'any passat les distàncies també semblaven insalvables i al final hi va haver acord.

Unionistes i nacionalistes moderats demanen a l'IRA un gest, con-

sistent a lliurar una petita part del material explosiu, o fins i tot a enterrar-lo en una zona que només sabria un mitjancer internacional; n'hi ha que prefereixen una declaració de l'IRA que arribés a mig camí entre el decomís de les armes (*decomission*) i el desús (*out of commission*), però que assegurés un compromís clar amb el desarmament. Ara, l'IRA, a través dels seus presos, ha deixat clar que no hi haurà cap gest. Tanmateix, la negativa, segons fonts acostades al moviment republicà, no significa que el grup trencarà la treva si no s'aplica l'Acord de Pau el dia 2 d'abril.

Des del Sinn Féin critiquen que tot s'aturi pel decomís de les armes i que només es parli de les armes

EFE

Aquests darrers mesos la via morta del procés de pau s'ha omplert de violència lleialista. La policia d'Irlanda del Nord, RUC, actua amb negligència davant les amenaces de mort als catòlics.

de l'IRA. "I les 150.000 armes legals que hi ha en mans de civils, quasi tots unionistes?", es demana Pat Rice, responsable de relacions internacionals de l'SF. I rebla: "Es parla de les armes que callen, però no de les que maten". I és que aquests darrers mesos la via morta del procés de pau s'ha omplert de violència lleialista. Pallisses, atacs amb còctels molotov i assetja-

ments als catòlics no han fet sinó augmentar. En aquest sentit la mort de l'advocadessa nacionalista Rosemary Nelson, en un atemptat d'ara fa tres setmanes, ha estat definitiu per a refermar les posicions del Sinn Fein i l'IRA.

Nelson era una jurista destacada que defensava la comunitat catòlica de Garvay Road, a Portadown, contra les marxes unionistes. Per la seva activitat havia rebut unes quantes amenaces de mort, fins i tot d'agents de la Royal Ulster Constabulary (RUC), la policia d'Irlanda del Nord. La setmana passada es va publicar, precisament, un informe de la Comissió Independent de Reclamacions Policiaques (ICPC) detallant que més de vint agents de la RUC havien actuat amb "hostilitat, evasives i desinterès general" en la investigació d'unes amenaces de mort contra Nelson i els seus clients. De fet, l'ICPC va fer que la investigació fos retirada de la RUC i encar-

regada a un altre cos de policia anglès. És un nou i molt greu episodi que allarga el catàleg dels draps bruts de la RUC, afecta de connivència amb els paramilitars protestants. La parcialitat i descrèdit d'aquests policies, tots unionistes, ha estat reconegut implícitament pel seu cap, quan ha dit que en la investigació de la mort de Nelson els agents de la RUC rebran l'ajuda de l'FBI.

La reforma de la RUC és precisament un dels punts de la pau que, encara que el 2 d'abril s'arribés a un acord, portarà llargues discussions. Sigui com sigui, el temps sembla que va en favor dels nacionalistes. No debades quan el líder unionista, Trimble, feia campanya l'any passat, una de les frases que més repetia a la seva comunitat era aquesta: "Creieu que, d'aquí a cinc anys, signar un acord serà més fàcil que no pas ara?"

Oriol Cortacans

L'única passió que s'interpreta en la nostra llengua al País Valencià.

